

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C., P., zast. Mgr. Ing., advokátom, Advokátska kancelária, P., proti odporcom: 1/ R., X., 2/ I., ul A., zast. JUDr J., advokátom, Advokátska kancelária, ul. T., 3/ J., X., okr. T. zast. opatrovníčkou B., pracovníčkou Krajského súdu v Bratislave, o zaplatenie 81 800 Sk s prísl, na odvolanie odporcu 2, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. Z – 2 – 36Cb 124/95 – 78 z 26. januára 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2005 č. k. Z – 2 – 36Cb 124/05 – 78 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal odporcov k solidárnej zodpovednosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 72 300 Sk s 21,5 % úrokom z omeškania ročne od 17.6.1994 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania v sume 3372 Sk a trovy právneho zastúpenia v sume 7133 Sk, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vyhovel tým čiastočne návrhu, ktorý pôvodne dňa 13.7.1994 podala právna predchodkyňa navrhovateľa S., mestská pobočka T., avšak postúpením pohľadávky z tohto navrhovateľa notárskou zápisnicou notára v Senci JUDr. R. z 5.9.2002 č. N 236/2002 a NZ 228/2002 na postupníka – terajšieho navrhovateľa a v dôsledku toho k jeho pristúpeniu do konania a vystúpeniu pôvodnej navrhovateľky došlo uznesením prvostupňového súdu zo 17.5.2004 č. k. Z – 2 36Cb 124/95 – 66. Návrhom sa pôvodná navrhovateľka domáhala zaplatenia sumy 81 800 Sk s prísl., ktorú v priebehu konania navrhovateľ znížil o sumu 9 500 Sk, teda na sumu 72 300 Sk.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodná navrhovateľka na základe úverovej zmluvy z 12.8.1993 č. 74 – 183993 – 7 poskytla odporkyňi v 1. rade úver vo výške 70 000 Sk a odporcovia v 2. a 3. rade za tento úver na seba vzali ručiteľský záväzok. Odporkyňa v 1. rade ako dlžníčka úver nesplácala a po výzve ani ručiteľa. Poukázal na príslušné ustanovenie Obchodného zákonníka (§ 479 § 303), ako aj ust. § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka a odporcov zaviazal k solidárnej zodpovednosti. Rozhodnutie o náhrade trov konania založil na ustanovení § 142 ods. 1 OSP. Vyniesol kontumačný rozsudok, keďže riadne predvolaní odporcovia sa pojednávania nezúčastnili. Odporcovi v 3. rade ustanovil opatrovníčku (§ 29 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca v 2. rade, I.. Uviedol v ňom, že rozsudok mu bol doručený až dňa 21.4.2008. Nijakú úverovú zmluvu nepodpísal a pokiaľ je podpísaná, jeho podpis je falšovaný. Prvostupňový súd rozhodol nad rámec návrhu, keď navrhovateľ na pojednávaní 26.1.2005, kedy bol vynesovaný rozsudok, žiadal zaviazat' k splneniu povinnosti len odporcov v 1. a 3. rade a súd rozhodol tak, že zaviazal aj odporcu v 2. rade. Aj keď odvolateľ o ničom nevedel súd rozhodol aj ohľadne neho a odňal mu tým možnosť konať pred súdom. Neboli tu splnené základné procesné podmienky pre konanie, preto navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, OSP), bez pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 2 písm. e/ OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je právne dôvodné. Napadnutý rozsudok preto zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h OSP).

Napadnuté rozhodnutie je zmätočné, neobsahuje dostatok dôvodov a je v zjavnom rozpore s postupom upraveným v OSP. Na tieto vady odvolací súd musel prihliadnuť, pretože mali vplyv na nesprávnosť rozhodnutia. Ide aj o vady, na ktoré odvolací súd prihliadol z úradnej moci.

Ako zo spisov vyplýva dlžníčka (odporkyňa v 1. rade) na pojednávaní dňa 19.10.2000 (č. l. 49 p. v.) uviedla, že si je vedomá svojej povinnosti splácať úver, ale má zlú finančnú situáciu. Uviedla aj svoju adresu, kde býva (N.). Z relácie Obvodného oddelenia PZ v T. (č. l. 53) vyplýva, že otec odporkyne v 3. rade Š. v podstate odmietol uviesť adresu svojej dcéry a to neurobila ani odporkyňa v 1. rade. Správne súd ustanovil

odporkyne opatrovníčku, len bolo na uvážení súdu, či za opatrovníka nemal ustanoviť jej otca.

Napadnutý rozsudok bol vyneseny na pojednávaní, bez prítomnosti účastníkov (č. 1. 74 – 75). Obsah zápisnice o pojednávaní nezodpovedá písomne vyhotovenému rozsudku, keď v úvode zápisnice (na č. 1. 75) konštatuje neprítomnosť všetkých troch odporcov, z ktorých odporca v 2. rade má závalu v doručení. Podľa unesenia pojednávanie vykoná v neprítomnosti odporcov v prvom a treťom rade (čo s odporcom v druhom rade?), a rozsudkom zaviazal odporcov v prvom a treťom rade zaplatiť navrhovateľovi požadovanú sumu. V písomne vyhotovenom rozsudku k tejto povinnosti zaviazal solidárne všetkých troch odporcov. Samozrejme takto súd postupovať nemohol. Ani úkony prvostupňového súdu v rámci odvolacieho konania a predkladacia správa nezodpovedajú náležitostiam podľa OSP. Aj pokiaľ je uvedené pri doručovaní rozsudku správa pošty u odporkyne v 1. rade (R.) „adresát je neznámy“ a zásielka súdu bola vrátená a považovaná za doručení, nemožno to akceptovať. Zdá sa, aspoň odvolaciemu súdu, že k mareniu súdneho konania prispeli nielen odporcovia, ale aj doučovacia pošta a prílišná benevolencia a tolerantnosť súdu voči týmto odporcom.

Nemožno prvostupňovému súdu nepriznať, že z tejto pomerne jednoduchej veci venoval veľa pozornosti a námahy. V ďalšom konaní bude potrebné, aby navrhovateľ predložil originál zmluvy do ktorej bol pojatý ručiteľský záväzok odporcu v druhom rade, ak poprie na ňom svoj podpis (ktorý podpis poprel až v odvolaní), nech zloží zálohu na znalečné a vykonať znalecké dokazovanie grafológom, alebo nech navrhovateľ zväži, či ho v spore ako účastníka podrží. Odporca v 2. rade nech uvedie adresu, kde mu súdne zásielky majú byť doručované (teraz je to zjednodušené tým, že má zástupcu advokáta) a v prípade ďalšieho sťažovania postupu súdu použiť tvrdé poriadkové opatrenie (§ 53 ods. 1 OSP). Vyjadrenie odporkyne v 1. rade v spisoch je (ako bolo už uvedené), odporkyňu v 3. rade súd vypočúť nemôže a postup súdu s ustanovením opatrovníka bol správny a ostáva jedine procesne dať do súladu postup voči odporcovi 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v novom rozhodnutí znovu rozhodne aj o náhrade trov pôvodného a odvolacieho konania, pritom vyslovený právny názor je pre prvostupňový súd záväzný (§ 221 ods. 1 písm. h, ods. 3, § 224 ods. 3, § 226 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu